

[Boligministeren]

disse lejligheder mulighed for at yde den ekstra støtte, der gennem finansieringen og driftsstøtten ydes til ungdomsboliger. For ikke at skabe skel til de almindelige ungdomsboliger i almennyttigt boligbyggeri har boligstyrelsen derfor henstillet til selskaberne og kommunerne, at det i overvejelserne om udlejning af almennyttige boliger til unge uddannelsessøgende tages med i betragtning, om lejen for disse boliger kan holdes på et niveau svarende til det, der gælder for ungdomsboliger, der opføres eller ombygges med offentlig støtte.

Endelig bemærkes, at det for de ungdomsboliger, der integreres i almennyttigt byggeri – for at sikre, at antallet af ungdomsboliger står i et rimeligt forhold til antallet af familieboliger – er fastsat, at antallet af ungdomsboliger højst kan udgøre $\frac{1}{3}$ af antallet af almennyttige lejligheder.

Det har på tilsvarende måde ikke med de regler i lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt byggeri og statsstøttede kollegier, der er nævnt ovenfor, været hensigten, at der i almennyttige bebyggelser skal kunne udlejes lejligheder til uddannelsessøgende i et sådant omfang, at bebyggelsens karakter af familieb boligbyggeri ændres.

Spm. nr. S 1532

Til *udenrigsministeren* (2/8 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Kan ministeren garantere, at EF-Parlamentet ikke vil blive repræsenteret på eller inddraget i den kommende regeringskonference om unionsplanerne?«

Begrundelse

EF-Parlamentet kan naturligvis diskutere unionsplanerne, som det lyster, og vedtage erklæringer herom i det uendelige. Det behøver man jo ikke at tage så tungt.

Derimod vil det være utåleligt, hvis EF-Parlamentet direkte skulle deltage i eller på anden måde løbende inddrages i den kommende konference om ændring af Romtraktaten – altså unionsplanerne.

Men det spørgsmål er ikke desto mindre blevet rejst.

Således udtaler EF-Kommissionen i en udtalelse af 22. juli 1985, at EF-Parlamentet bør inddrages i konferencens arbejde, og

Parlamentet anmoder i en udtalelse samme dag om – »som alle europæiske borgeres legitime repræsentant« – at måtte indgå på lige fod med regeringskonferencen i udarbejdelsen af ny traktat.

Nu kan dette parlament jo i hvert fald ikke påberåbe sig at repræsentere danskerne og da slet ikke folkettingen. Det store flertal i Danmark er jo helt og aldeles uenigt med dette såkaldte parlament, der ønsker en union med fjernelse af vetoet og lovgivningsmagt til EF-Parlamentet, dvs. overførelse af en del af folketingets beføjelser til EF-Parlamentet.

Ifølge traktaten har Parlamentet adgang til – når en regeringskonference indkaldes efter artikel 236 – at fremkomme med en udtalelse. Dette er sket, nemlig udtalelsen af 22. juli 1985. Og dermed må det så være nok.

Svar (8/8 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

»Jeg skal henvise til mit svar på spørgsmål nr. S 1497 stillet den 26. juli 1985 af Lilli Gyldenkilde.«

Spm. nr. S 1533

Til *socialministeren* (2/8 85) af:

Steffensen (KrF):

»Vil ministeren oplyse, hvilket resultat det interne effektiviseringsarbejde i den sociale ankestyrelse er nået til, og hvornår ventetiderne i ankestyrelsen forventes at være nede på et rimeligt niveau?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i forlængelse af spørgsmål nr. S 634 af 1. februar 1984. I svaret af 8. februar fortæller ministeren om forskellige lovændringer, der skal bidrage til at forkorte ventetiderne i den sociale ankestyrelse. Ligeledes oplyste ministeren, at der ved siden af disse lovændringer var sat et internt effektiviseringsarbejde i gang i styrelsen i samarbejde med administrationsdepartementet.

Klagere til den sociale ankestyrelse modtager stadig en skrivelse om, at de fleste sager afgøres i løbet af cirka et år, men at der efter omstændighederne dog kan gå kortere eller længere tid.